

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/361/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817200581
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817200581.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému V. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. cesta X/X, I. nad O., t.č. Z. XXX, o zaplatenie 500,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 20.júla 2018 č.k. 9Csp/17/2017-69 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 20.júla 2018 č.k. 9Csp/17/2017-69 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 215,72 € s 5 % ročným úrokom z omeškania od 2.júna 2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal (výrok III).

2. Rozhodnutie po citácii § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 53 ods. 1 OZ odôvodnil tým, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštovou bankou a.s.) a žalovaným dňa 25.júla 2013 je spotrebiteľskou zmluvou. Na základe tejto zmluvy bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 500 €. Celková výška nákladov bola vyčíslená sumou 156,39 € a výška mesačnej splátky 28 €. Dátum prvej splátky bol dohodnutý do 10.augusta 2013 a ďalšej platby k 10. dňu v mesiaci. Dátum konečnej splatnosti úveru 10.júl 2015. Počet splátok 24, a úroková sadzba 29,50 %. RPMN banky bola 33,84 % a priemerná RPMN na trhu 48,52 %. Celková čiastka úveru bola v zmluve vymedzená tak, že „celková čiastka predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“.

3. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17. marca 2014 vyplýva, že banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru ku dňu 17.marca 2014, a vyzvala žalovaného na úhradu sumy 582,37 € v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola doručená žalovanému dňa 20.marca 2014.

4. Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy dňa 25.7.2013 (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.),

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

5. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.,

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

6. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.,

(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

7. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi Poštovou bankou a.s. a žalovaným bola dňa 25.7.2013 uzatvorená zmluva o úvere č. 1337013529, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom konania na spoločnosť R Collectors s.r.o. - žalobcu, a preto je daná aktívna legitímácia žalobcu v konaní.

8. Úverová zmluva však neobsahuje všetky zákonné náležitosti, lebo neobsahuje celkovú čiastku, ktorú žalovaný ako spotrebiteľ mal zaplatiť. V zmluve mal byť uvedený číselný údaj o celkovej čiastke, ktorú spotrebiteľ má zaplatiť za čerpaný úver. V zmluve je iba uvedené, že „celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Vychádzajúc z údajov uvedených v zmluve súčet výšky úveru v sume 500 € a celkovej výšky nákladov na úver v sume 156,39 € predstavuje 656,39 €. Pokiaľ navýšenie úveru, teda odmena za poskytnutý úver predstavuje skutočne iba sumu 156,39 €, suma 656,39 € by mal zodpovedať aj súčin počtu mesačných splátok v počte 24 a výšky mesačnej splátky úveru 28 €, ktorý však predstavuje sumu 672 €. Z týchto údajov nie je možné jednoznačne určiť celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ má zaplatiť z titulu čerpania úveru. Vychádzajúc z údajov uvedených v zmluve, výšky úveru 500 € a počtu mesačných splátok 24 a výšky mesačnej splátky v sume 28 €, RPMN predstavuje 34,71 % (výpočet RPMN na čl. 68) a nie 33,84 % ako je to uvedené v zmluve, čo je v neprospech spotrebiteľa. V dôsledku absencie zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z..

9. Žalovanému bola poskytnutá suma 500 € z titulu pôžičky, na úhradu ktorej žalovaný zaplatil 284,28 € (čl. 24 spisu), a preto neuhradený zostatok istiny úveru činí 215,72 €. K zaplateniu sumy 215,77 € bol žalovaný zaviazaný.

10. Dĺžnú sumu súd zaviazal žalovaného zaplatiť s 5 % zákonným úrokom z omeškania ročne v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v platnom znení, a to od 02.06.2018, odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa pomeru úspešnosti v konaní, žalovaný by mal právo na náhradu trov konania, avšak žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

12. Proti výroku rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj výroku o nepriznaní náhrady trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok v napadnutej časti a „žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietnuť“ (správne malo byť žalobe v plnom rozsahu vyhovieť - poznámka odvolacieho súdu) a zaviazat žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 100 % alebo zrušiť rozsudok v napadnutej časti a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie.

13. Označil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Uviedol, že súd mal za to, že úverová zmluva neobsahuje základnú náležitosť zmluvy, a to vyčíslenie „celkovej čiastky“. Odvolateľ mal za to, že súd vec nesprávne právne posúdil a na základe takéhoto zistenia vyvodil aj nesprávne závery.

14. Pre vyjadrenie celkovej čiastky zákon používa len všeobecný vzorec súčtu výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Interný výpočtový systém banky umožňoval v čase uzatvorenia zmluvy o úvere výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla.

15. Pri hodnotení zmluvy má zásadný význam kvalifikácia tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám. Súčasná línia posudzovania priemerného spotrebiteľa sa výrazne posunula od jeho považovania za naivného a nepozorného, na spotrebiteľa od ktorého sa vyžaduje určité kontrolné úsilie, aby zistil aký tovar vlastne kupuje. V tomto smere odvolateľ poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 12. januára 2006 sp. zn. C-361/04 vo veci CLAUDE RUIZ „PICASSO“. Odvolateľ uviedol, že spotrebiteľ nebol spochybnený v možnosti posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko poznal údaje o výške úveru a celkovej výške nákladov, a vedel koľko bude nakoniec musieť zaplatiť a prijatím úveru s takýmito podmienkami súhlasil. Poznamenal, že podľa súdu úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere zo dňa 10. mája 2012 (správne malo byť 25. júla 2013 - poznámka odvolacieho súdu) treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu zle uvedenej RPMN banky. Súd pri výpočte RPMN pravdepodobne vychádzal z internetovej kalkulačky RPMN a výpočet na základe internetových kalkulačiek je len informatívny. Kalkulačky prístupné na internete robia výpočet podľa vzorca platného v súčasnosti. V čase uzavretia zmluvy mohol veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť len výšku RPMN, ktorá bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý ustanovoval zákon účinný v tom čase.

16. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril. Súdu prvej inštancie doručil len podanie z 28. novembra 2018, v ktorom žiadal o splátkový kalendár.

17. Žalobca sa k žiadosti o splátkový kalendár žalovaného písomne nevyjadril.

18. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, písm. h/ CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

19. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, t.j., ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výroku o trovách konania je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. januára 2019 o 10.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 22. januára 2019 na úradnej tabuli S. súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1,3 CSP.

21. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h/, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

23. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

24. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

26. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého úver poskytnutý žalovanému právnym predchodcom žalobcu je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, t.j. dňa 25.7.2013. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25. júla 2013 neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona, t.j. celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a obsahovala aj nesprávnu výšku RPMN.

28. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom (písm. h/) a celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (písm. l/).

30. Podľa § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/,r/ a y/, d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. V prejednávanom spore z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že v úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, ani iným zrozumiteľným spôsobom v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. g/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 EES zo dňa 23. apríla 2008 o spotrebiteľskom úvere, ktorého úplnou transpozíciou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách a ktoré túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 v ods. 2 písm. j/ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a v súčasnosti v znení § 9 ods. 2 písm. k/.

33. V predmetnej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme, okrem uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť a ktorá je iba slovne napísaná ako „celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“ drobnými písmenami pod ostatnými náležitosťami tak, že ide o „súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Vychádzajúc z tohto (do)slovného vyjadrenia a údajov v zmluve, kde je výška

úveru 500 € a celkové náklady spojené s úverom 156,39 €, celková čiastka úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť predstavuje sumu 656,39 €.

34. Vychádzajúc ale z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru, t.j. 24 splátok po 28 €, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje ale sumu 672 €.

35. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

36. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené rozdielne možnosti určenia tohto údaju je namieste trvať na presnom vyčíslení sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, a v dôsledku absencie tohto údaju je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.

38. Nedostatok niektorých povinne stanovených náležitostí úverovej zmluvy nemá za následok neplatnosť zmluvy (či už úplnú alebo čiastočnú), avšak má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že dodávateľovi nepatrí odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi a okrem istiny úveru dodávateľ nemá právo požadovať od spotrebiteľa iné náklady spojené s úverom.

39. Z tohto výkladu vychádzal aj prvoinštančný súd a odvolací súd nemá dôvod sa od tohto výkladu odchýliť.

40. Už samotná chýbajúca náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., a to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. a z hľadiska rozhodnutia vo veci samej, prípadná existencia ďalších dôvodov, pre ktoré by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov, nie je relevantná.

41. Nad rámec odvolacieho prieskumu však odvolací súd poznamenáva, že správny je aj záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého je úver bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z., lebo v zmluve je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Vychádzajúc z údajov uvedených v zmluve, t.j. výšky úveru 500 €, počtu mesačných splátok 24 a výšky mesačnej splátky 28 €, RPMN predstavuje 34,71%, a nie 33,84%, ako je to uvedené v zmluve, čo je v neprospech spotrebiteľa.

43. Vzhľadom na to, že žalovanému bola poskytnutá suma 500 € titulom pôžičky, na úhradu ktorej žalovaný zaplatil 284,28 €, neuhradený zostal ošatok istiny úveru vo výške 215,72 € a k zaplateniu tejto sumy bol žalovaný zaviazaný. V prevyšujúcej časti bola správne žaloba zamietnutá.

44. Z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, vrátane výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

45. Vzhľadom na to, že v zmluve chýbala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/, t.j. celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorá má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov, je nepatričná aj námietka žalobcu ohľadom RPMN, ku ktorej došiel súd prvej inštancie výpočtom z internetovej kalkulačky RPMN.

46. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a tak nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému trov odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).